

bygge den her foreslaaede Bane i Stedet for et Dobbeltspor fra Bramminge til Esbjerg.

Til Slutning skal jeg blot fremhæve, at det Baneanlæg, jeg her har tilladt mig at anbefale til det høje Tings Velvillie, ikke krænker nogen berettiget Interesse, idet det ikke er min Medforslagsstillers eller min Mening at søge at rokke ved den af Lovgivningsmagten vedtagne Jernbane fra Funder til Bramminge. Vi ville ikke rokke ved det, som alt er vedtaget; vi foreslaa kun, at det Anlæg, der alt er vedtaget og snart skal bringes til Udførelse, suppleres saaledes, at Trafikken henholdsvis Vest paa over Esbjerg og Syd paa over Bramminge og Ribe hver for sig ledes ad den korteste og mest direkte Vej. At denne Bane som enhver anden Bane tillige vil have ikke ringe lokal Betydning, behøver ikke nærmere Paavisning, men det er os selvfølgelig klart, at hvis der ikke var større og vægtigere Grunde for dette Baneanlæg end de lokale, vilde det kun have overordentlig ringe Sandsynlighed for at blive gennemført. Men nu føler jeg mig overbevist om, at Anlægget af denne Bane nok skal blive til Virkelighed, og jeg føler mig endvidere overbevist om, at det vil være klogt og fremsynet af Lovgivningsmagten at lade den bygge nu sammen med Funder-Bramminge-Banen, i hvilket Anlæg den i Virkeligheden er et naturligt Led. Jeg skal med disse Bemærkninger paa min Medforslagsstillers og egne Vegne anbefale dette lille, men overordentlig vigtige Jernbaneanlæg til det høje Tings Velvillie.

Ordføreren for Forslagsstillerne af Lovforslaget under c) (Mølgaard-Nielsen): Naar jeg og mine Medforslagsstillere have tilladt os at indbringe et Lovforslag om en Bane fra Videbæk til Skive, altsaa en Fortsættelse af Skern-Skive-Banen, vil jeg paa Forhaand sige, at det ikke er vor Mening, at vi i denne Samling vente at faa dette Forslag gjort til Lov. Hvor inderligt vi end ønske, at den Dag snart maatte komme, da Lovforslaget kunde blive Lov, vilde vi dog ikke nu saa nær ved Samlingens Slutning have indbragt Lovforslaget, hvis ikke det Lovforslag, som den sidste ærede Taler (Slebsager) har indbragt, var kommet frem. Vi mene nemlig at have rimeligt og fuldt Krav paa, at den af os her foreslaaede Bane bliver den første af dem, der vil blive taget fat paa efter de mange, der i 1908 bleve vedtagne. Hvorvidt det Lovforslag, den ærede

sidste Taler omtalte, har sin Berettigelse, skal jeg slet ikke komme ind paa, jeg kan nok forstaa, at der er meget, der taler derfor; men naar det ærede Medlem til sidst udtalte, at det ikke vilde komme andre Forslag paa tværs, naar det blev gennemført samtidig med Funder-Bramminge-Banen, vilde jeg sige, at det kommer dog for saa vidt andre paa tværs, som de Baner, der komme bagefter, maa vente den Tid længere, som det vil vare at bruge de Penge, der skulle anvendes til den nu omtalte Bane.

Jeg skal ikke komme dybt ind paa selve Lovforslaget, men jeg føler dog ligesom det ærede Medlem fra Varde (S. Sørensen) Anledning til at gøre nogle Bemærkninger særlig af Hensyn til de mange nye Medlemmer, der ere valgte ved de to sidste Valg. Det kunde jo synes mærkeligt og skræmmende i disse pengeknappe Tider at foreslaa en Bane, der vil koste henimod 4 Mill. Kr. Jeg skal her i Forbigaaende bemærke, at der er en lille Trykfejl i Lovforslaget, idet det ikke skal være 3,832,000 Kr., men 3,975,000 Kr., Anlægget er beregnet til at koste. Vi vide jo alle, at den Bane, jeg her taler om, i Virkeligheden var den eneste Statsbane, der i 1907—08 oppe i det høje Landsting udgik af Regeringsforslaget. Ganske vist gik Køge-Kværkeby-Banen ogsaa ud, men den blev til en Privatbane, og man maa jo mene, at paa de Egne kan man godt have Raad til at anlægge en saadan Bane, dersom der virkelig er Trang til den. Endvidere udgik den østsjællandske Jernbane, men den var jo bygget; hvad der var Tale om, var blot, at Staten skulde overtage den. Ellers var den Bane, jeg her taler om, den eneste, der gik ud, men i Folketinget stemte saa godt som alle Medlemmer for den. Jeg skal minde om, hvad jeg tidligere har mindet om, hvorledes Ordføreren her i Tinget, den nuværende højtærede Trafikminister, og den daværende Trafikminister, Høgsbro, udtalte deres store Beklagelse over, at dette Baneforslag udgik, men samtidig knyttede deres Forhaabninger til, hvad Landstingets Ordfører, det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) ved samme Lejlighed havde udtalt, da han begrundede, hvorfor man ikke den Gang kunde lade Banen blive staaende paa Lovforslaget. Jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse citere nogle faa Linier af Landstingsordføreren Tale; han sagde: „At der skal være tabt noget for Skive-Skern-Banens endelige Udførelse derved,